

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 361/05
02.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, dr Gligorija Spasojević, mr Sretka Jankovića i Milene Inić-Drecun, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 4. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kraljevu i branioca optuženog, adv.AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kraljevu K. 15/04 od 23.11.2004.godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog, dana 2.6.2005.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužioca u Kraljevu i branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Kraljevu K. 15/04 od 23.11.2004.godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom prvostepenom presudom, optuženi AA oglašen je krivim za krivično delo ubistvo iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZ RS) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10-deset godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 13.1.2004. godine do pravnosnažnosti presude. Optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka sudu u iznosu od 30.111,78 dinara, oštećenom BB u iznosu od 15.960,00 dinara i paušala sudu u iznosu od 5.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude. Oštećeni BB, VV i GG, radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva, upućeni su na parnični postupak.

Protiv te presude, blagovremeno su izjavili žalbe:

- Okružni javni tužilac u Kraljevu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije kao drugostepeni, ukine pobijanu presudu i predmet uputi prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da istu preinači u smislu žalbenih navoda;

- branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, sa predlogom da drugostepeni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje i donošenje nove odluke, kao i sa zahtevom da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac, u podnesku Ktž. broj 491/05 od 11.3.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbe Okružnog javnog tužioca u Kraljevu i branioca optuženog AA, adv.AB i prvostepenu presudu ukine, te predmet uputi prvostepenom sudu na ponovni pretres i odluku.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) u odsutnosti obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu branioca optuženog, adv. AB, koji je izneo objašnjenja za stavove iz žalbe, ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta, stav i predlog Republičkog javnog tužioca iz napred navedenog podneska, pa je našao da su žalbe javnog tužioca i branioca optuženog neosnovane.

Prvostepenom presudom nisu učinjene povrede zakona koje Vrhovni sud, u smislu člana 380. ZKP, ispituje po službenoj dužnosti, dakle, ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. i 11. ZKP, na koje se ukazuje u žalbama javnog tužioca i branioca optuženog.

Neosnovano javni tužilac u žalbi, pobijajući presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ističe da je izreka presude protivrečna razlozima, da presuda nema razloga o pojedinim odlučnim činjenicama i da o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrečnost između razloga presude o sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika. Ovo iz razloga što se, prema obrazloženju žalbe izneti nedostaci presude sastoje u protivrečnosti zaključka suda da optuženi nije lišio života PP iz koristoljublja i bezobzirne osvete, sa iskazima saslušanih svedoka, poimenično navedenih u žalbi, iz kojih proizilazi postojanje takvih pobuda i što sud ne nalazi postojanje kod optuženog drugih niskih pobuda (jake mržnje i netrpeljivosti) koje proizilaze iz iskaza većine saslušanih svedoka i spisa predmeta Opštinskog suda u Raški K. 32/01, čime se u suštini ukazuje na pogrešnu ocenu suda izvedenih dokaza koja je imala za posledicu donošenje pogrešnih činjeničnih i pravnih zaključaka u odnosu na činjenice koje su kvalifikatorni element krivičnog dela koje je predmet optužbe (koristoljublje i bezobzirna osveta) kao i na odsustvo zaključaka i razloga o drugim takvim činjenicama (jaka mržnja i netrpeljivost) a koje kao pobude za izvršenje dela nisu ni sadržane u činjeničnom osnovu optuženog akta.

Navodi žalbe branioca optuženog kojim se ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, naime, da je presuda zasnovana na iskazu svedoka GG sa glavnog pretresa, na kojem se po zakonu ne može zasnivati neprihvatljivi su. Tačni su navodi žalbe da na glavnom pretresu od 13.5.2004.godine, svedok GG nije dala svoj iskaz u formi usmenog izlaganja i da je predsednik veća tom prilikom pročitao njen iskaz od 22.1.2004.godine, dat u istrazi, ali tek pošto je konstatovao da to čini zbog njenog lošeg zdravstvenog stanja i nakon što je ona izjavila da se seća iskaza iz istrage i da u svemu ostaje kod tog iskaza. Osim toga, svedok GG ponovo je saslušana i na glavnom pretresu od 1.10.2004.godine iznela svoj iskaz, pa nije bilo smetnje da se na pomenutom dokazu zasnjuje presuda.

Neosnovano se ovom žalbom prvostepena presuda pobija i zbog bitne povrede odredaba postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer branilac, ističući s tim u vezi, da je izreka pobijane presude nerazumljiva i protivrečna samoj sebi i da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ne kaže u čemu se i u pogledu kojih određeno činjenica ogledaju ovi nedostaci presude, a za razloge koji su dati u pobijanoj presudi, kaže da su neprihvatljivi, bez bližeg objašnjenja zbog čega ih takvim smatra, pa se ovaj žalbeni navod ne može razmatrati i ceniti u smislu žalbenog osnova iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, kojim nije predviđen taj razlog pobijanja presude.

Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, branilac optuženog osporava zaključak prvostepenog suda da je optuženi izvršio predmetno krivično delo, pozivajući se na alibi optuženog, činjenicu da prilikom uviđaja nisu pronađeni tragovi koji bi upućivali na optuženog kao izvršioca dela i na neuverljivost iskaza svedoka GG. Takođe, branilac ukazuje da pitanje uzroka smrti PP nije razjašnjeno, jer je u vezi sa stavom odbrane da su povrede kod sada pok.PP mogle nastati usled pada, neopravdano odbijen predlog odbrane za saslušanje istražnog sudije Srećka Topalovića koji je obavio uviđaj i takođe zanemaren deo iskaza svedoka DD o sklonosti sada pok.PP da pije alkoholna pića i da se opija, a u tom pravcu i nalaz i mišljenje veštaka dr ĐĐ je nepotpun, kao u i delu izjašnjenja veštaka o načinu lečenja PP, datog bez uvida u istoriju bolesti. Negirajući postojanje motiva kod optuženog da liši života PP, branilac osporava verodostojnost iskaza svedoka koji su se izjašnjavali o pretnjama upućenim sada pok.PP od strane optuženog i osporava pravilnost zaključka suda o ispoljenoj volji optuženog da liši života PP, zasnovanog na ranijim događajima podovom kojih optuženi nije odgovarao za pokušaj ubistva.

Međutim, izloženi žalbeni navodi po oceni Vrhovnog suda nisu osnovani.

Navodi žalbe, kojim se ponavlja odbrana optuženog izneta u prvostepenom postupku, da je u 11 časova kritičnog dana, u vreme povređivanja sada pok.PP bio u kući EE, 1,5 km udaljenoj od mesta događaja, pa da nije mogao izvršiti krivično delo za koje se tereti, neprihvatljivi su jer je odbranu optuženog u tom delu prvostepeni sud cenio i osnovano je nije prihvatio, iz razloga o kojim je, na strani 26 stav poslednji i strani 27 stav prvi pobijane presude,

izneo jasne i uverljive, pa za ovaj sud prihvatljive razloge. Naime, takva odbrana optuženog u suprotnosti je sa iskazima svedoka (ŽŽ, ZZ i DD) na osnovu kojih prvostepeni sud, dovodeći ih u međusobnu vezu i u vezu sa odbranom optuženog o njegovom kretanju u kritičnom periodu na nesumnjiv način utvrđuje da je optuženi bio na mestu na kome je povređen sada pok.PP, u vreme između 11 časova i 11,30 časova, kada je moglo doći do povređivanja sada pok.PP, s obzirom na iskaze svedoka koji su imali saznanja o vremenu kad je on viđen nepovređen i vremenu kad je pronađen, nakon povređivanja. Osim toga, izneta tvrdnja optuženog opovrgnuta je iskazom svedoka II, iz kojeg proizilazi da je optuženi, u kuću EE, došao posle 11,30 časova pa je s obzirom na ovaj dokaz, pravilna i žalbom branioca neosnovano osporavana odluka prvostepenog suda kojom je odbijen predlog odbrane za saslušanje EE na okolnost vremena dolaska i boravka optuženog u njenoj kući.

Veštačenjem izvršenim od strane veštaka dr ĐĐ, nesumnjivo je utvrđen način na koji su sada pok.PP nanete povrede i uzrok njegove smrti. Naime, utvrđeno je da je smrt pok.PP nasilna, da je nastupila usled gnojnog zapaljenja moždanica i prodora gnoja u moždane komore zbog preloma kostiju lobanje i da je u direktnoj uzročnoj vezi sa povredama koje je zadobio kritičnom prilikom (razorenje mozga i prelom kostiju lobanje), koje povrede su u trenutku nastanka predstavljale teške telesne povrede opasne po život. Takođe je utvrđeno da su povrede glave i druge povrede nanete delovanjem tupine zamahnutog mehaničkog oruđa obličastog izgleda, da su nastale u različitim vremenskim intervalima i da raspored, vrsta, opsežnost i lokalizacija povreda (prednja, leva bočna i zadnja strana tela) isključuju mogućnost nastanka tih povreda padom, odnosno prema jasnom i izričitom izjašnjenju veštaka, za nastanak povreda na taj način potreban je pad više puta sa visine na tvrdu podlogu, a što je u konkretnom slučaju isključeno i dokazima o mestu pronalaženja i položaju tela sada pok.PP (fotodokumentacija, iskazi svedoka GG, JJ i ZZ).

Na taj način opovrgnuta je teza odbrane optuženog o padu kao načinu povređivanja i uzroku smrti pok.PP, pa se ista neosnovano ponavlja u žalbi branioca, a s tim u vezi neosnovani su i svi žalbeni prigovori o nedostacima u utvrđenom činjeničnom stanju zbog pogrešne ocene suda izvedenih dokaza i odbijanja predloga odbrane za izvođenje dokaza u pravcu potvrđivanja navedene teze (saslušanje istražnog sudije), kao i navodi ove žalbe o nepotpunosti i neprihvatljivosti nalaza i mišljenja pomenutog veštaka u pogledu tvrdnje o nastanku povreda u raznim vremenskim intervalima, dok je tvrdnja žalioaca o lokalizaciji povreda samo na jednoj strani tela povređenog, netačna i suprotna sadržini obdukcionog zapisnika, pa se veštak nije ni mogla izjašnjavati u smislu žalbenih navoda, o značaju takve okolnosti. Budući da se isti veštak sasvim određeno izjasnila o uzroku smrti PP, isključujući komplikacije nakon nanesenih povreda usled nepravilnog lečenja, kao uzrok smrti i dajući za taj zaključak argumentovano objašnjenje, kako je sve obrazloženo na strani 10 stav drugi pobijane presude, to su neprihvatljivi i žalbeni navodi branioca o neophodnosti dopunskog izjašnjenja veštaka o ovoj činjenici, nakon pribavljanja istorije bolesti.

Polazeći od takvog nalaza i mišljenja veštaka i nesumnjivo utvrđene činjenice da je optuženi u kritično vreme bio u neposrednoj blizini mesta događaja, postojanje motiva kod optuženog da liši života PP zbog njihovih ozbiljno i dugotrajno poremećenih odnosa, te i činjenica utvrđenih pravilnom ocenom iskaza saslušanih svedoka, koje ni jednom opravdanom primedbom žalbe nisu dovedene u sumnju – da je sada pok.PP nekoliko dana pre kritičnog događaja govorio svedocima JJ, KK, LL i ZZ, o ozbiljnoj i neposrednoj pretnji ubistvom koju mu je uputio optuženi i da je svedoku GG, nakon povređivanja rekao da mu je to učinio optuženi, prvostepeni sud je pravilno zaključio da sve navedene, nesumnjivo utvrđene i međusobno čvrsto i logički povezane činjenice, upućuju na jedini mogući zaključak da je upravo optuženi lišio života PP tako što mu je nekim oblim tupim predmetom zadao udarce po glavi, a nakon pada PP na stajsko đubrište, zadao mu i udarce istim predmetom po telu, kojom prilikom mu je naneo teške telesne povrede opasne po život koje su kasnije dovele do smrti PP, i da istovremeno navedene činjenice isključuju mogućnost da je to učinilo drugo lice ili da je povređivanje PP nesrećan slučaj.

Ovaj zaključak suda nije doveden u sumnju ni isticanjem u žalbi branioca okolnosti da prilikom uviđaja nije pronađeno ništa sumnjivo kod optuženog, jer je optuženi imao vremena i mogućnosti da do dana kad je vršen detaljan pregled šireg područja mesta (24.11.2003.godine), sakrije ili uništi sredstvo i druge tragove izvršenja dela.

Motiv optuženog da liši života PP proizilazi iz činjenice njihovih ozbiljno i dugotrajno poremećenih odnosa na što upućuju česte pretnje optuženog PP, pa i pretnje ubistvom i agresivno ponašanje optuženog koji je, i pre kritičnog događaja, napadao PP i drvenom motkom naneo mu tešku telesnu povredu, što je sve utvrđeno na osnovu iskaza brojnih saslušanih svedoka, pa i svedoka LJJ i uvidom u spise krivičnog predmeta. Stoga su suprotni žalbeni navodi branioca u odnosu na utvrđenje navedenih činjenica i s tim u vezi osporavanje zaključka suda o ispoljenoj volji optuženog da liši života PP, lišeni svakog osnova.

Ceneći ostale navode ove žalbe koji se odnose na činjenično stanje presude, vrhovni sud nalazi da nisu od značaja za ocenu o pravilnosti utvrđenja istog.

Kao neosnovane Vrhovni sud ocenjuje i navode žalbe javnog tužioca da je prvostepeni sud, pogrešnom ocenom iskaza saslušanih svedoka i drugih izvedenih dokaza, pogrešno zaključio da su odnosi između optuženog i sada pok. PP, samo u velikoj meri poremećeni i da optuženi nije lišio života PP iz koristoljublja, bezobzirne osvete ni drugih niskih pobuda, pa da je sledstveno tome, primenom odredbi člana 47. stav 1. KZ RS na delo optuženog umesto odredbi člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS, učinio povredu krivično zakona.

Iz utvrđenih činjenica, koje nisu ni sporne, da je optuženi u vreme kritičnog događaja gotovo u celosti isplatio naknadu štete po pravnosnažnoj presudi, za tešku telesnu povredu nanetu sada pok. PP, prvostepeni sud je pravilno zaključio da izbegavanje daljeg plaćanja te naknade štete, kao koristoljubiva pobuda na strani optuženog, označena optužnim aktom, ne stoji. Takođe, pravilan je zaključak prvostepenog suda da se ne može govoriti o bezobzirnoj osveti, jer se okolnost da sada pok.PP nije izmestio svoju štalu i da se radi o stanju koje je trajalo dugi niz godina i koje je optuženi zatekao u vreme gradnje svoje kuće, ne može uzeti kao nanošenje zla optuženom od strane sada pok.PP.

Prema tome, činjenično stanje pobijane presude, kako u pogledu činjenica i okolnosti koje čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, pravilnom ocenom izvedenih dokaza i odbrane optuženog, a kvalifikacijom dela optuženog po članu 47. stav 1. KZ RS, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon. Za sva činjenična utvrđenja i pravne zaključke s tim u vezi, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi izneo jasne, potpune i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud i stoga, suprotne navode u podnetim žalbama kojim se presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona, nalazi neprihvatljivim.

Ispitujući presudu u delu odluke o kazni, u smislu navoda žalbe javnog tužioca o pogrešnoj kvalifikaciji dela optuženog kao blažeg krivičnog dela, a u smislu člana 383. ZKP, u odnosu na žalbu branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je kazna zatvora u trajanju od deset godina srazmerna težini i društvenoj opasnosti krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim, stepenu njegove krivične odgovornosti i ostalim, pobijanom presudom, pravilno utvrđenim okolnostima, koje su, shodno članu 41. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ) od značaja prilikom odmeravanja kazne, pa da predstavlja neophodnu i dovoljnu meru za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ. S obzirom na izloženo, predlog žalbe javnog tužioca za preinačenje presude, i u ovom delu, u smislu žalbenih navoda, je neprihvatljiv.

Iz svih iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

Nataša Banjac, s.r. sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

sr